

KWARTALNIK **BUDOWLANY**

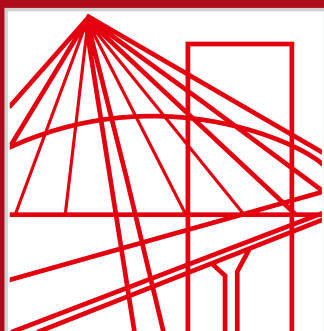
NR 2 (63)/2019

BIULETYN INFORMACYJNY ZACHODNIOPOMORSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

ISSN 1732-8594

Budowa nowego kościoła w Mierzynie str. 6

BIULETYN INFORMACYJNY

REDAKTOR NACZELNY:

Jan Bobkiewicz

Rada Programowa:

Jan Bobkiewicz – przewodniczący,
Krzysztof Motylak – z-ca przewodniczącego,
Adam Boridko – członek rady

Wydawca:

Zachodniopomorska Okręgowa
Izba Inżynierów Budownictwa,
ul. Energetyków 9,
70-656 SZCZECIN,
tel./fax: 914 624 440,
tel.: 914 898 410,
914 898 411,
914 898 412.

e-mail: kwartalnik@zoiib.pl,
<http://www.zoiib.pl>

Projekt graficzny i druk:

ZAPOL Sobczyk s.j.

Strona pierwsza okładki:

Filharmonia Szczecińska – fot. Marek Czasnojc

Redakcja nie ponosi odpowiedzialności
za treść ogłoszeń i reklam.

Nie zwracamy materiałów niezamówionych.

Zastrzegamy sobie prawo skrótów,
adiustacji tekstów oraz zmiany ich tytułów.

ISSN 1732-8594

Spis treści

● Kalendarium 2019.	4
● Techniczne aspekty wznoszenia monumentalnej budowli sakralnej – kościół pw. Matki Boskiej z Loudres Uzdrawienia Chorych w Mierzynie	5
● Ku przestrodze.	12
● XVIII Zjazd Sprawozdawczy Delegatów ZOIB	14
● Kolejna nowelizacja Prawa budowlanego?.	14
● Działalność Koła Seniorów	15
● ATLAS – budujemy jutro	16
● XXXIV Ogólnopolskie Warsztaty Pracy Projektanta Konstrukcji	18
● Targi BUDMA 2019.	18
● Polecamy.	19

Szanowne Koleżanki i Szanowni Koledzy!

Minął już rok od naszych wyborów w okręgach oraz wyborów do organów krajowych. Z perspektywy minionego czasu nasuwa się dużo przemyśleń i refleksji odnośnie sposobu prowadzenia kampanii w przypadku wyborów do organów krajowych. Niestety, sposób zachowania i postępowania niektórych członków jako przedstawicieli niektórych izb okręgowych, zmusił nas do zdecydowanego przeciwstawienia się niedobrym działaniom i złym praktykom w kampanii wyborczej i podczas samych wyborów. Takie działania nie mogą pozostać bez reakcji.

Zaistniałe okoliczności i sytuacje zmuszają nas jednak do podjęcia działań, w wyniku których będziemy domagać się z pełną konsekwencją zmian w statucie naszej Izby oraz w przepisach prawa. Chłodna ocena tamtych zdarzeń i upływ czasu jest teraz na to dobrym okresem.

Pierwszą istotną proponowaną zmianą jest skład Rady Krajowej. W wyniku prowadzonych analiz i oceny zaistniałych sytuacji oraz różnych okoliczności, uważamy iż Rada Krajowa powinna się składać z przewodniczących poszczególnych Izb Okręgowych oraz po jednym wyznaczonym członku wybranym w wyborach okręgowych. W wyniku tego Rada składałaby się z 32 członków wskazanych przez Zjazdy Izb Okręgowych. Taki sposób wyborów umożliwi na powołanie do Rady Krajowej osób sprawdzonych, mających zaufanie w swoim okręgu. W tym miejscu można zadać pytanie, co o danym kandydacie do Rady Krajowej z miejscowości Kozia Wólka może wiedzieć delegat wybierający z miejscowości Wielkie Oczy lub z miejscowości Krzywe Kolano. Odpowiedź na to pytanie jest banalnie prosta – niestety, praktycznie nic. Jednakże z racji różnych spraw administracyjno-organizacyjno-sądowo-samorządowych Przewodniczący Rady Krajowej miałby prawo do wyznaczenia dodatkowych trzech osób, mających jego zaufanie, dla poprawnego działania Rady Krajowej. Tego typu zasadnicze zmiany wyeliminowałyby skandaliczne sytuacje, których byliśmy świadkami podczas ostatnich wyborów do organów krajowych. Nie ma bowiem żadnego uzasadnienia, że w Radzie Krajowej niektóre izby okręgowe mają po jednym swoim przedstawicielu, a inne izby nawet sześć osób, a bywały i takie przypadki, że niektóre izby, w wyniku wyborów na Zjeździe krajowym, nie miały żadnego swojego przedstawiciela. Jako uzasadnienie takiego postulatu można podać bardzo istotny argument za takim rozwiązaniem, jakim jest Senat Stanów Zjednoczonych. Niezależnie czy dany region jest mały i biedny, czy duży i bogaty, każdy stan ma swoje przedstawicielstwo jedynie w dwóch senatorach. Fakt, że liczba członków Rady Krajowej jest stosunkowo duża, nie ma żadnego przełożenia na różnego rodzaju podejmowane decyzje. Siła i mądrość Rady Krajowej absolutnie nie zależy od liczby jej członków.

Drugą zmianą jest wybór przewodniczących organów statutowych. Jest szesnaście izb okręgowych i każda z nich powinna wskazać swoich kandydatów do pełnienia roli przewodniczących poszczególnych organów. Tymi organami są: Krajowa Komisja Rewizyjna, Krajowa Komisja Kwalifikacyjna, Krajowy Sąd Dyscyplinarny oraz Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej. Zasada ta powinna obowiązywać w taki sposób, że na kolejną kadencję czteroletnią, dla danego organu poszczególne izby okręgowe powinny wskazać osobę, która będzie pełnić funkcję przewodniczącą. Nie ma również żadnego uzasadnienia, aby funkcje przewodniczących organów statutowych były pełnione przez dwie kadencje. Polska Izba składa się z szesnastu okręgów i każdy z tych okręgów powinien do kolejnych wyborów wyznaczać swoich przedstawicieli do pełnienia funkcji przewodniczących poszczególnych organów. Taki postulat wydaje się nadto oczywisty. Przedstawiciele ci mieliby poparcie swojego okręgu i właśnie taki sposób funkcjonowania Izby powinien być realizowany. Nie może być takich uwarunkowań i sytuacji, że niektóre stanowiska przewodniczących organów obejmują przedstawiciele izb dużych, tylko z powodów położenia i wielkości danej Izby. Izby mniejsze są w tym zakresie bardzo pokrzywdzone i praktycznie nie mają żadnych realnych szans na wybór swojego przedstawiciela w sposób bezpośredni. Należy dodać, że ich przedstawiciele wcale nie są gorsi od innych. Zainicjowany harmonogram pełnienia funkcji przewodniczących statutowych organów Izby w kolejnych kadencjach przez poszczególne izby, z pewnością usunąłby wiele niepotrzebnych konfliktów i stresów oraz przykrych sytuacji, nie wnikając w ocenę wyjątkowo negatywnych postaw niektórych delegatów. Pozwoliłoby to niektórym delegatom zrozumieć swoją rolę oraz istotę i zadania Izby.

Trzecią proponowaną zmianą jest konieczność wprowadzenia takich rozwiązań, które zagwarantują skuteczne wdrożenia składanych wniosków przez członków Izby, również na Zjazdach Krajowych. Niektóre z wniosków są całkowicie uzasadnione i niemal konieczne do natychmiastowego stosowania. Tymczasem niektóre ze złożonych wniosków muszą być wielokrotnie ponawiane, a mimo to nie znajdują żadnego odzewu. Skutkuje to powołaniem stałej komisji lub zespołu Rady Krajowej, który będzie pracować przez cały czas między zjazdami, a nie jedynie przy okazji samych zjazdów.

Z wyrazami szacunku
Przewodniczący Zachodniopomorskiej
Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa
dr inż. Jan Bobkiewicz

Ilona Nehyba

Kalendarium 2019

TERMIN	NAZWA WYDARZENIA	MIEJSCE
LUTY		
1.02.2019	Posiedzenie Składu Orzekającego Rady Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w celu rozpatrzenia wniosków o świadczenie usług transgranicznych. Podjęto dwie uchwały.	Szczecin
14.02.2019	Posiedzenie Prezydium Izby.	Szczecin
27.02.2019	Posiedzenie Składu Orzekającego Rady Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w celu rozpatrzenia indywidualnych spraw członkowskich. Podjęto łącznie dwanaście uchwał.	Szczecin
28.02.2019	Posiedzenie Rady Okręgowej. Głównym tematem było zatwierdzenie uchwał podjętych przez Prezydium Izby.	Szczecin
MARZEC		
5–8 03.2019	XXXIV Ogólnopolskie Warsztaty Pracy Projektanta Konstrukcji – Innowacyjne i Współczesne Rozwiązania w Budownictwie – Budownictwo Ogólne, zorganizowane przez PZITB Oddział w Bielsku-Białej przy współpracy oddziałów w Gliwicach, Katowicach i Krakowie. Naszą Izbę reprezentowali przewodniczący Rady Okręgowej pan dr inż. Jan Bobkiewicz, zastępca przewodniczącego Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej pan mgr inż. Edmund Tumielewicz oraz członek Okręgowej Komisji Rewizyjnej pan mgr inż. Adrian Jaroszek.	Szczyrk
15.03.2019	Posiedzenie Składu Orzekającego Rady Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w celu rozpatrzenia wniosków o świadczenie usług transgranicznych. Podjęto jedną uchwałę.	Szczecin
15–17 03.2019	Targi Budowlane i wyposażenia wnętrz BUD-GRYF&Home 2019, nad którymi patronat przejęła m.in. Zachodniopomorska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa. Naszą Izbę podczas uroczystego otwarcia reprezentowali sekretarz Rady Okręgowej pan mgr inż. Adam Boridko oraz skarbnik Rady Okręgowej inż. Grzegorz Siemiński.	Szczecin
19.03.2019	Posiedzenie Prezydium Izby. Głównym tematem posiedzenia było omówienie przygotowań do XVIII Okręgowego Zjazdu Sprawozdawczego Delegatów.	Szczecin
25.03.2019	Posiedzenie Składu Orzekającego Rady Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w celu rozpatrzenia wniosków o świadczenie usług transgranicznych. Podjęto dwie uchwały.	Szczecin
29.03.2019	Posiedzenie Składu Orzekającego Rady Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w celu rozpatrzenia indywidualnych spraw członkowskich. Podjęto łącznie dwanaście uchwał.	Szczecin

TERMIN	NAZWA WYDARZENIA	MIEJSCE
KWIECIEŃ		
6.04.2019	XVIII Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy Delegatów Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Na 110 uprawnionych delegatów w zjeździe udział wzięło 69 osób. Podczas obrad oceniono funkcjonowanie okręgowych organów statutowych w 2018 roku.	Szczecin
17.04.2019	Spotkanie Zespołu ds. BIM powołanego przez Krajową Radę Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Przewodniczącym Zespołu jest pan dr inż. Jan Bobkiewicz – przewodniczący Rady Okręgowej naszej Izby.	Szczecin
24.04.2019	Posiedzenie Krajowej Rady Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.	Warszawa
26.04.2019	Posiedzenie Składu Orzekającego Rady Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w celu rozpatrzenia wniosków o świadczenie usług transgranicznych. Podjęto jedną uchwałę.	Szczecin
29.04.2019	Posiedzenie Składu Orzekającego Rady Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w celu rozpatrzenia indywidualnych spraw członkowskich. Podjęto łącznie jedenaście uchwał.	Szczecin
MAJ		
10–11 05.2019	Narada Skarbników Okręgowych Izb Inżynierów Budownictwa, w której uczestniczył skarbnik naszej Izby pan inż. Grzegorz Siemiński.	Warszawa
14.05.2019	Posiedzenie Prezydium Izby. Głównym tematem było omówienie XVIII Zjazdu Sprawozdawczego Delegatów Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa oraz omówienie spraw związanych z organizacją III Ogólnopolskiego Turnieju Badmintona o puchar Przewodniczącego, organizowany przez Zachodniopomorską Izbę.	Szczecin
17.05.2019	Rozpoczęcie XXXIII sesji egzaminacyjnej.	Szczecin

Dominika Pondo

Adrian Jaroszek

Techniczne aspekty wznoszenia monumentalnej budowli sakralnej – kościół pw. Matki Boskiej z Loudres Uzdrawienia Chorych w Mierzynie

W podszczecińskim Mierzynie przy ulicy Zgodnej realizowana jest budowa nowego kościoła pw. Matki Boskiej z Lourdes Uzdrawienia Chorych. W marcu 2011 roku parafia pozyskała ziemię pod inwestycję, a jej realizacja rozpoczęła się w październiku 2013 roku.

Głównym motorem napędowym powstania nowej Świątyni Pomocniczej w Mierzynie był ks. dziekan proboszcz prałat dr Zbigniew Wyka, który zauważył zapotrzebowanie na większą świątynię wraz z rozwojem parafii w Mierzynie, na przestrzeni ostatnich nastu lat liczba mieszkańców Mierzyna z ok. 3,5 tys. osób wzrosła prawie dwukrotnie, i obecny budynek zabytkowego XIII-wiecznego kościoła pw. Matki Boskiej Bolesnej przestał mieścić wiernych.

Budowa kościoła została ogłoszona niedawno budową miesiąca przez producenta systemów szalunkowych wykorzystanych do szalowania konstrukcji, firmę PERI.

W 2017 roku w Galerii Architektów Forma można był podziwiać wernisaż wystawy fotograficznej profesora Waldemara Marzęckiego, zatytułowanej „Sacrum minus”, którą poświęconą artystycznej fotografii na etapie wznoszenia budynku kościoła. Poniżej zamieszczone zostały linki do galerii wystawy.

www.forma.zut.edu.pl/il/sacrumminus/prace/index.html
www.forma.zut.edu.pl/sacrumminus.php

GŁÓWNE DANE INWESTYCJI:

Inwestor:
PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
pw. Matki Boskiej Bolesnej w Mierzynie,
ul. Welecka 17

Generalny projektant:
Pracownia Projektowo-Budowlana „a-plus”
ul. Akacyjowa 16A, 72-006 Mierzyn,
biuro: ul. Grudziądzka 17/3, 70-120 Szczecin
Architektura: mgr inż. arch. Sławomir Zientarski
Konstrukcja: mgr inż. Adrian Jaroszek

Generalny wykonawca inwestycji:
PBI „DUROBUD” Izabela Kuszelewicz
ul. Długa 28, 70-006 Mierzyn
Kierownik budowy: mgr inż. Paweł Kuszelewicz

Nadzór inwestorski branży konstrukcyjnej:
mgr inż. Adrian Jaroszek

Dostawca szalunków:
DERU, ul. Ludowa 8c
71-700 Szczecin

DANE LICZBOWE:
Pow. zabudowy: 1000,89 m²
Pow. użytkowa: 1633,30 m²
Kubatura: 14195,20 m³
Wysokość kalenicy: 19,00 m
Całkowita długość obiektu: 46,20 m
Całkowita szerokość obiektu: 35,80 m
Szerokość frontowej nawy głównej: 16,10 m

Wizualizacja architektoniczna kościoła

Stan zaawansowania budowy na dzień dzisiejszy

Bryła budynku, zaprojektowana na rzucie krzyża łacińskiego z sześcioma kapliczkami bocznymi symbolizującymi sześć prawd wiary, kryta dachem w formie strzelistego łuku.

W kaplicy cmentarnej jedna ze ścian została zaprojektowana jako pochyła, aby spływała po niej woda, dowożona z Lourdes. Jest to nawiązanie do źródła, które znajduje się we francuskim sanktuarium. Obok znajdzie się również czerpnia, z której wierni będą mogli pobierać wodę. Dookoła budynku kościelnego zaprojektowano sztuczny potok, który ma być kolejnym nawiązaniem do ww. źródła.

Wejście główne do kaplicy zaprojektowano z poziomu tarasu nad kaplicą. Kaplica cmentarna posadowiona na płycie żelbetowej monolitycznej, natomiast budynek główny kościoła posadowiono na ławach fundamentowych. Cała konstrukcja bryły kościoła wykonana jako żelbetowa, monolityczna, na etapie realizacji pracująca jako

wspornik, docelowo jako łuk/rama, spięta na poziomie kalenicy za pomocą belek żelbetowych.

Ogrzewanie kościoła zostało zaprojektowane w systemie niskotemperaturowego ogrzewania podłogowego, zasilanego pompami ciepła. Zainstalowany zostanie również kocioł gazowy, jako biwalentne źródło energii, współfinansowane przez Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Szczecinie.

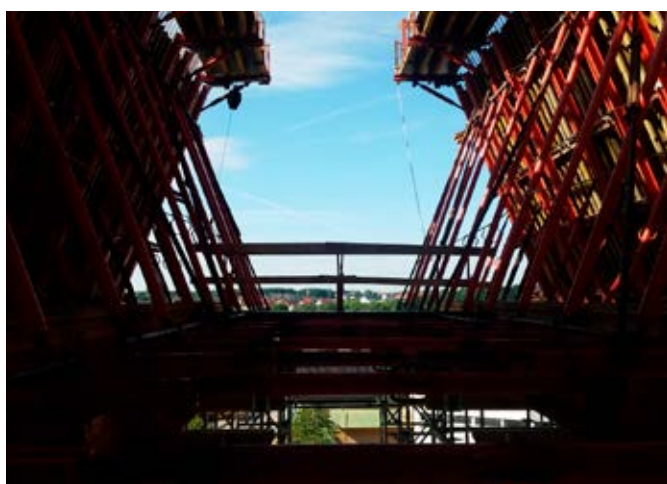
Etapowanie wznoszenia obiektu przysporzyło wiele problemów technicznych, związanych z wychyleniem wspornika, na skutek obciążenia wiatrem. Wychylenie sięga nawet kilku centymetrów, ze względu na różne schematy statyczne podczas powstawania obiektu (wspornik) oraz po jego ukończeniu (łuk). W powstałym obiekcie wytężenie całej konstrukcji na etapie realizacji było zdecydowanie większe niż docelowo projektowanej bryły.

Etap szalowania ław fundamentowych nawy głównej kościoła

Demontaż szalunków po betonowaniu pierwszego etapu prostego odcinka ścian

Elementy szalunków w łuku nawy głównej

Etap szalowania zwornika łuku

Realizacja ze względów technologicznych została podzielona na etapy. Mimo wieloetapowości prac, różnice pomiędzy stronami schodzącego się łuku w kalenicy sięgały maksymalnie 2 cm odchyłki, co przy konstrukcji łuku, sięgającej 19 m, jest wynikiem bardziej niż zadowalającym.

Kościół umiejscowiony jest na wzniesieniu, na terenie nie osłoniętym od wiatru, co wielokrotnie nastroczało trudności podczas prac na wysokości, uniemożliwiało betonowanie oraz pracę ludzi i żurawia.

Dostawcą szalunków jest młoda prężnie działająca szczecińska firma DERU zajmująca się dzierżawieniem deskowań i rusztowań.

Deskowanie ścian o łącznej wysokości niespełna 20 m podzielono w pionie na cztery etapy.

Pierwszy etap ścian do 5 m wykonano w deskowaniu w systemie paneli skręconych ze sklejki, typowych dźwigarów stropowych drewnianych VT 20, mocowanych uchwytem do poprzecznych rygli stalowych SRZ, tworząc ruszt. W ten sposób uzyskano duże panele o wymiarach 2,5×5,0 m. Panele po przeciwległych stronach ściany spięto ściągami DW 15, w płaszczyznach rygli stalowych.

Na potrzeby kolejnych etapów sklejka została odkręcona z paneli, zamocowano na każdym dźwigarze drewnianą

krążynę formującą łuk i zamocowano ponownie sklejkę. Jako podbudowę zastosowano układ wież podporowych ST-100: cztery rzędy zwieńczone oczepem z dźwigarów stalowych HEB 400. Na nich opierano kolejno trójkątny układ: rygiel poziomy SRU, spięty łącznikiem z rygłem pionowym SRU, spięte wzajemnie dwiema regulowanymi wyporami wysokościami SLS. Na wyporach wyregulowano kąt pochylenia pionowego rygla, dla ustawienia go w pozycji równoległej do cięciwy betonowanego odcinka ściany. Każdy blat układano na parze takich trójkątnych układów ryglowych, łąpiąc poziome rygle SRZ każdego z blatów specjalnym uchwytem do rygla pionowego SRU trójkąta.

Dolne płaszczyzny trójkątnych układów z przeciwnych ścian zostały wzajemnie połączone poziomą wyporą SLS oraz zamocowane ściągami DW-15 do ścian, tworząc poziomą płaszczyznę stężającą cały układ podporowy oraz poprzedni etap ścian żelbetonowych. Było to szczególnie istotne dla kolejnych, wyższych etapów, gdzie dało się odczuć duży wpływ wiatru na wykonane odcinkowo ściany, zanim powstała całość konstrukcji. Dodatkowo zabezpieczono ściany na działanie wiatru odciągami ze ściągów DW 15 kotwionymi do płyty fundamentowej, co było możliwe dzięki ww. stężeniu poziomemu u góry.

Trzeci etap ścian wykonano analogicznie do etapu drugiego, dobudowując wieże o kolejne 5 m i zmieniając kąt nachylenia uprzednio wykorzystanych trójkątnych układów ryglowych.

Dla ostatniego, czwartego etapu pozostawiono podbudowę wraz z układem rygli HEB, wypierając je między sobą oraz ścianami, tworząc podobnie, jak w poprzednich etapach, stężenie poziome. Na tym układzie nadstawiono kolejny poziom wież. Wykorzystane zostały ponownie te same blaty, natomiast układ trójkątny został przerobiony, tworząc trójkąt z podstawy między ścianami oraz dwa boki równoległe do cięciwy ścian, całość spięta u wierzchołka krótką wyporą wysokonośną oraz kolejną poziomą i po dwie ukośne na każdą ze ścian. Na tym etapie trzeba było zmienić koncepcję rozdeskowania, ponieważ niemożliwe było podniesienie elementów żurawiem do góry. Blaty i układy trójkątne zamocowane były wciąż na ściągach, zdemontowano wieże podporowe, których lekka konstrukcja segmentowa pozwala na ręczny demontaż i opuszczono żurawiem na zawieszach całe układy trójkątne na HEBy 400 z poziomu poniżej, na których możliwe

było przetransportowanie poziome poza wykonany etap ścian i zdjęcie żurawiem.

Na terenie wokół kościoła zagospodarowano część terenu pod panele fotowoltaiczne, współfinansowane ze środków Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Szczecinie, o łącznej mocy 39,89 kW, mające zaspokoić zapotrzebowanie budynku na energię elektryczną, przy zagospodarowaniu ewentualnych nadwyżek energii do podgrzewania c.w.u. w buforze. Na etapie wykonania prac wykopowych pojawiły się pierwsze trudności, na projektowanej rzędnej posadowienia natrafiono na zwierciadło wody, której wcześniej podczas prowadzenia badań do opinii geotechnicznej nie wykryto, ostatecznie podjęto decyzję o podniesieniu całej konstrukcji oraz dna wykopu.

Obecnie zakończony jest stan surowy bryły kościoła. Na dzień dzisiejszy wykonawcy przystępują do wykonania zagospodarowania terenu, schodów na gruncie oraz miejsc parkingowych.

Na obecnym etapie prowadzone są rozmowy techniczne z dostawcą światła w kształcie krzyża, który

Widok ław fundamentowych w kaplicy głównej po rozszalowaniu

Zakończony pierwszy etap betonowania ścian kościoła – odcinek prosty

Etap wznoszenia szalowania pierwszej części łukowej ścian nawy głównej

Widok szalunku przed betonowaniem zwornika łuku nawy głównej

będzie umiejscowiony w kalenicy. Jesienią ma się rozpocząć realizacja dzwonnicy, która została zaprojektowana w konstrukcji stalowej przy wejściu do kościoła, również w kształcie łukowym, będąc niejako „odsunięciem” linii łuku ściany głównej.

Zakończenie budowy kościoła wraz z zagospodarowaniem terenu planowane jest do końca 2020 roku, natomiast zakończenie całej inwestycji wraz z podziemną kaplicą (której stan surowy zamknięty ma być gotowy do końca bieżącego roku) przewidziano na koniec 2021 roku.

Odcinki proste ścian kościoła

Podbudowa z wież ST-100 z oczepem z dźwigarów stalowych HEB 400

Widok kapliczek bocznych po rozszalowaniu ostatniego etapu betonowania

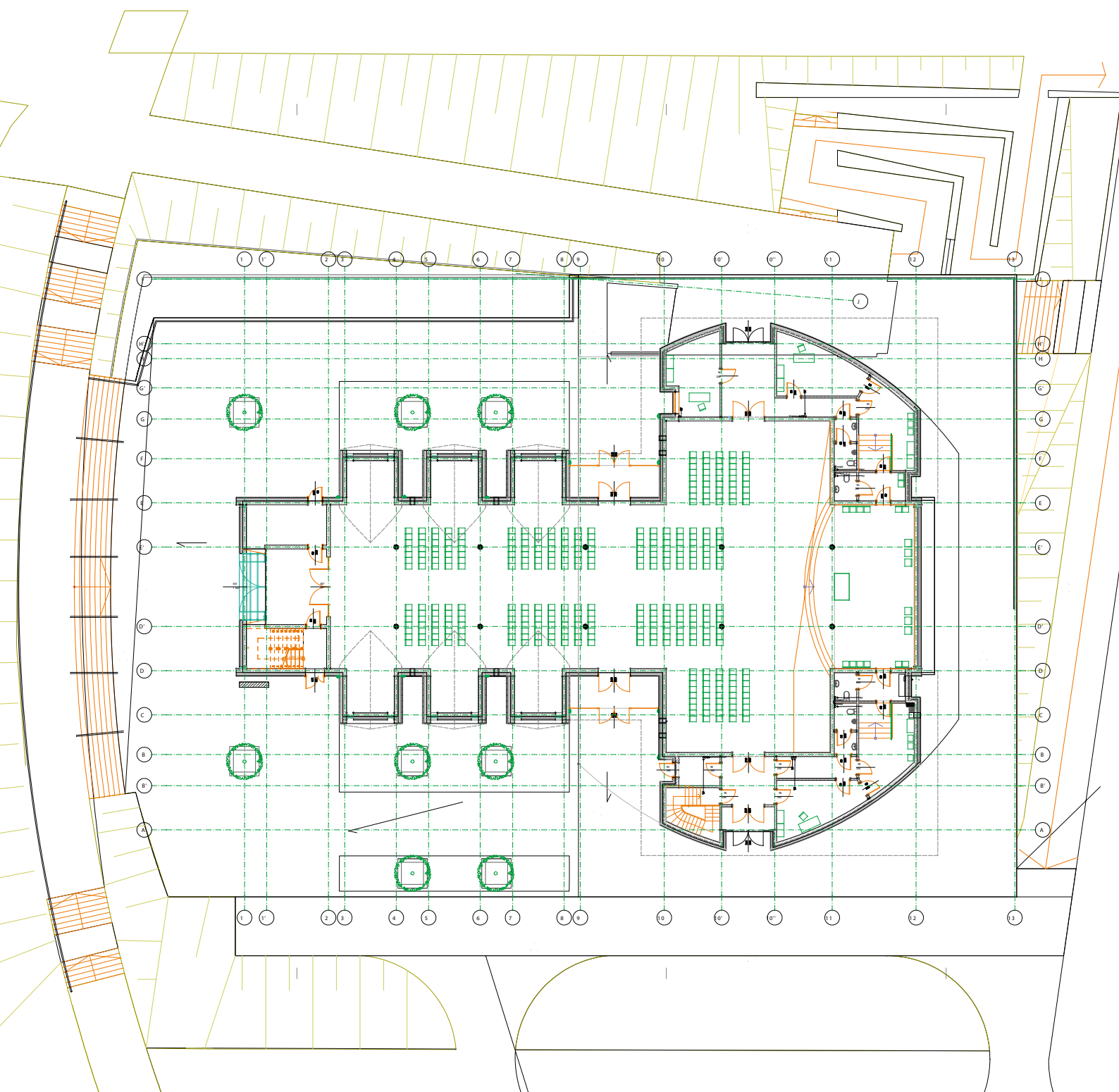
Widok belek „spinających” u zęźsicia się naw kościoła

Widok nawy bocznej na końcowym etapie jej powstawania

Widok rozszalowanej ściany szczytowej – etap pierwszy wraz ze stropem empory

Rzut architektoniczny parteru kościoła

Opracowali: mgr inż. Dominika Pondo, mgr inż. Adrian Jaroszek
 Zdjęcia: Adrian Jaroszek, Paweł Kuszelewicz
 Rysunki: PRACOWNIA PROJEKTOWO-BUDOWLANA „a-plus”

Edmund Tumielewicz

Sławomir Korzeb

Andrzej Żbikowski

Adrian Jaroszek

Jan Bobkiewicz

Ku przestrodze

Ten felieton będzie dotyczył powszechnego zjawiska uchylania się zleceniodawcy od płatności za wykonane prace. Do napisania tego tekstu skłoniły nas pewne nieprzyjemne i dość zaskakujące zdarzenia mające miejsce w ostatnim czasie, które powinny być przestrogą dla innych.

Pierwsze zdarzenie dotyczyło szybkiego wykonania opracowania dla spółdzielni mieszkaniowej z powodu wymaganych do pomiarów odpowiednich temperatur. Opracowania dotyczyły niezależnych dwóch mieszkań z następującym zakresem badań i analiz:

- pomiary termograficzne wybranych przegród,
- bezpośrednie pomiary współczynnika przenikania ciepła wskazanych przegród,
- ocena wymiany strumienia powietrza wentylacyjnego dla różnych przypadków użytkowania,
- ciągłe pomiary wilgotności i temperatury z bieżącą rejestracją wyników przez 24 godziny,
- ocena zapotrzebowania na ciepło grzewcze z analizą poprawności doboru grzejników,
- określenia minimalnej wysokości przewodów wentylacji grawitacyjnej na podstawie obliczeń dla wymaganego poprawnego użytkowania.
- ocena wymaganych objętości wymiany powietrza wentylacyjnego,
- przedstawienie na schematach rysunkowych zarówno błędnych, jak i poprawnych rozwiązań niektórych szczegółów konstrukcyjnych,
- zamieszczenie aktualnych przepisów dotyczących obowiązujących współczynników przenikania ciepła, wymiany strumienia powietrza wentylacyjnego w okresie realizacji przedmiotowych budynków oraz obecnie.

Pomijając fakt przygotowania wykorzystanej do opracowania aparatury i sprzętu oraz ich kalibracji przed pomiarami, uwzględniając zakładany, łączny czas na wykonanie dwóch opracowań w liczbie ponad 190 godzin. Inwestor, nie mając wyobrażenia o złożoności opracowania, liczył iż dwóm osobom wykonującym powyższe czynności zapłaci kwotę netto po 500 zł za jedno mieszkanie. Czyli w sumie 1000 zł, co w przeliczeniu na godzinę pracy jest to nieco ponad 5 zł. Oczywiście jest to kwota zdecydowanie za niska za taki nakład pracy. Dla porównania należy dodać ile wynosi stawka godzinowa lekarza, prawnika, rzemieślnika lub grabarza. Opisem tym chcieliśmy przedstawić niewyobrażalne, wyjątkowo perfidne i uwłaczające podejście

zleceniodawcy do wykonawcy, sumiennie podchodzącego do pracy inżynierskiej.

Kolejny przypadek dotyczył zdarzenia, wystąpiło miejsce przy realizacji opracowania technicznego, dotyczącego nowo wykonanego budynku biurowo-administracyjnego, które nie spełniło oczekiwań zleceniodawcy. Poza stwierdzeniem, że wykonane opracowanie jest śmieszne i różnymi uwagami nie dotyczącymi zakresu opracowania oraz innymi zarzutami o całkowicie pomijalnym znaczeniu, których ocena jest niemożliwa do wykonania, cała sprawa okazała się wielkim problemem przede wszystkim dla sporządzającego opracowanie. Argumentami zarzucanymi wykonawcy opracowania były między innymi: za długie zdania, przecinki nie w tych miejscach, niektóre sformułowania inne niż się spodziewano. Wykonawca opracowania musiał udowadniać zawarte w nim sformułowania, łącznie z napisaniem stosownego pisma, z którego wynikało, że skoro przedstawiciele zleceniodawcy dysponują wiedzą na temat jaki zlecili, to dlaczego sami takiego opracowania nie sporządzili. Oceny sporządzonego opracowania przez innych rzeczoznawców i nawet profesorów były jednoznaczne: Zleceniodawca nie ma żadnych podstaw do kwestionowania, a wykonane opracowanie w pełni wyczerpuje zlecony zakres i zawiera wiele dodatkowych elementów. W tym przypadku wnioszek nasuwa się jeden, iż zawsze należy mieć chociażby znikomą wiedzę o zleceniodawcy.

Trzecie zdarzenie dotyczyło próby pozyskania przez potencjalnego zleceniodawcę wiadomości niezbędnych wykonania opracowania technicznego dla dużej żelbetonowej trzynawowej hali przemysłowej z diagnostyką, wykorzystującą metody nieniszczące elementów strunobetonowych i kablobetonowych. Po wielu prośbach zamawiającego i braku odpowiedzi na podstawowe pytania dotyczące zakresu opracowania, przeprowadzono wstępne oględziny obiektu, poinformowano jak niektóre sprawy należy prowadzić i w jakim zakresie. Oczywiście zlecenia nie otrzymano, a nawet nie było żadnej informacji o stanie zadania.

Następne czwarte zdarzenie dotyczyło ustalenia niezbędnego zakresu opracowania dotyczącego podłoża gruntowego dla oceny jego nośności. Po ustaleniu niezbędnego podstawowego zakresu wymaganych badań i pomiarów oraz analiz i obliczeń, określono wymagany

zakres opracowania. Zakres ten opracowano na podstawie udostępnionych dokumentów geotechnicznych, map geodezyjnych i materiałów archiwalnych. I wówczas zlecniodawca opracowania zmienił zdanie, co do sposobu udzielenia zamówienia i ogłosił przetarg, który wygrał ktoś inny. Ten, który wygrał przetarg, nie mógł zdawać sobie sprawy, co musi wykonać i w jaki sposób, a cała praca i poświęcony czas wykonawcy opracowania poszedł na marne. Wniosek nasuwa się sam. Nie warto być nadgorliwym i okazywać się swoimi możliwościami i umiejętnościami oraz kwalifikacjami w myśl przysłowia, że: każdy dobry uczynek zostanie kiedyś ukarany. Dodatkowo zlecniodawca posiadał wiedzę, uciekając się do pewnego rodzaju manipulacji, uzyskując konieczny zakres zlecenia „mamiąc” zleceniobiorcę potencjalnym zleceniem.

Częstym tematem rozmów inżynierów projektantów są także kwestie cen projektów i rozliczeń ze zlecniodawcami. W rejonie zachodniopomorskim ze względu na mały udział przemysłu w rynku zleceń projektowych i eksperckich częsta jest sytuacja, że inżynier projektant zlecenia pozyskuje od architekta, który jest wtedy stroną w umowie z inwestorem.

Ocena satysfakcji zawodowej i materialnej z takiej tej współpracy jest w różnych przypadkach skrajnie odmienna (od entuzjastycznie pozytywnej – rzadko, po dramatycznie niską – często). Obrosła też w liczne anegdoty (niekiedy oparte na rzeczywistych przypadkach).

Można założyć, że częste nieporozumienia wynikają głównie z odmiennej specyfiki wykonywanych czynności projektowych. Nie da się jednak wykluczyć, że często decydujący jest czynnik ludzki i niedocenianie roli inżyniera w procesie projektowym.

Mogłoby się wydawać, że umowa o prace projektowe zawarta z wiodącą branżą projektową załatwia sprawę. Jednak najczęściej są to umowy ustne. Więc przy rozliczeniu może pojawić się problem. Jak uwzględnić zbyt późne przekazywanie materiałów z branży wiodącej do pozostałych branż? Jak oszacować zwiększenie nakładów projektowych w przypadku zmiany zakresu opracowania (bywa, że branża wiodąca podpisuje aneks z inwestorem już w trakcie prac projektowych ale np. bez konsultacji ze swoimi podwykonawcami!).

Wspomniany powyżej czynnik ludzki to na szczęście obecnie rzadziej występujące, ale kiedyś dość częste, zasłanianie się brakiem pamięci z uzgodnioną kwotą.

Wydaje się, że pomimo iż pisemna umowa o prace projektowe nie gwarantuje inżynierowi zapłaty za wykonaną pracę (przy złej woli branży wiodącej), to patrząc na doświadczenia niektórych kolegów inżynierów i swoje własne, należy stwierdzić, że jej podpisanie może być pomocne przy rozliczeniu.

A jest to wręcz niezbędne w przypadku współpracy z jednostkami prawnymi (nie osobami fizycznymi).

Zdarza się, że aby wykazać się wiarygodnością i wiedzą w pierwszych rozmowach z takimi inwestorami przekazujemy w dobrej wierze swoją ocenę tematu i związaną

z tym wiedzę, a potem okazuje się, że nie dostajemy zlecenia.

Pytanie: czy nie powinniśmy domagać się wynagrodzenia za wprowadzenie działań inwestora na właściwe tory poprzez uświadomienie mu aspektów technicznych i prawnych, które pozyskuje od nas w trakcie omawiania tematu zlecenia (tylko potencjalnego).

Czy nie powinno to być wynagrodzenie analogiczne do tego jakie inne zawody pobierają za poradę prawną lub medyczną?

Postawione powyżej pytania są oczywiście czyścio retoryczne. Takie dzielenie się widzą powinno być wynagradzane.

Osobny aspekt cen w projektowaniu to przetargi i często konieczność wpisania się w cenę branży wiodącej. Sytuacja staje się absurdalna, wtedy gdy branża wiodąca nie jest płatnikiem VAT (aby być bardziej konkurencyjną dla inwestorów budżetowych).

Inny wątek to dumpingi cenowe przy płytkim rynku projektowania w budownictwie. Wynikają z pokusy niektórych pracowników projektowych aby przetrwać na rynku z mniejszymi stratami niż wtedy gdy nie robi się nic, a koszty są i tak generowane. Wiadomo, że prowadzi to do psucia rynku i sprzężeniem zwrotnym wpędza w jeszcze większe problemy na rynku.

Generalnie te luźne wątki można zebrać w trzy grupy zagadnień:

- umowy ze zlecniodawcami – chyba lepsza najprostsza (ale jednak pisemna) niż żadna;
- domaganie się wynagrodzenia za wszelkie konsultacje, nawet te „mimo woli” przy omawianiu zleceń (w przypadku pozyskania zlecenia wynagrodzenie byłoby zwracane inwestorowi);
- wprowadzenie cenników cen minimalnych i ich upowszechnienie zarówno wśród inżynierów projektantów, architektów, jak i inwestorów (również jednostek budżetowych).

Przytoczone przez nas opisy dotyczą na szczęście jedynie niektórych zdarzeń, ale są niestety zdarzeniami bardzo przykrymi i niosącymi niekiedy bardzo bolesne konsekwencje finansowe oraz trwałe urazy. O bezpowrotnej stracie poświęconego czasu nawet nie warto wspominać. Są to jednak zdarzenia, do których sami doprowadzamy, czasem grzechem niedopełnienia formalności na właściwym etapie, czy też darzeniem wszystkich nadmiernym zaufaniem. Osoby występujące po stronie zlecniodawców są również inżynierami i ich pewne poczynania były całkowicie świadome. Budzi to duży niesmak i całkowitą dezaprobatę oraz musi wywoływać w nas poczucie krzywdy i oczywistej niemocy.

Opracowali:

*mgr inż. Edmund Tumielewicz,
mgr inż. Sławomir Korzeb,
mgr inż. Andrzej Żbikowski,
mgr inż. Adrian Jaroszek,
dr inż. Jan Bobkiewicz*

Ilona Nehyba

XVIII Zjazd Sprawozdawczy Delegatów ZOIB

6 kwietnia 2019 roku w Audytorium im. prof. Stanisława Skoczowskiego, Wydziału Elektrycznego Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego przy uli-

cy 26 Kwietnia 10 w Szczecinie obradował XVIII Zjazd Sprawozdawczy Delegatów Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Na 110 uprawnionych delegatów w zjeździe udział wzięło 69 osób. Podczas obrad oceniono funkcjonowanie okręgowych organów statutowych w 2018 roku.

Przewodniczący Rady Okręgowej naszej Izby, dr inż. Jan Bobkiewicz, otwierając obrady przywitał delegatów oraz przybyłych gości honorowych Zjazdu, przewodniczącego Rady Okręgowej Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Architektów RP mgr. inż. arch. Piotra Błażejewskiego, dyrektora Wojewódzkiego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego mgr inż. Ryszarda Kabata, przewodniczącego Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa Oddział Koszalin dr. hab. inż. Jacka Domskiego, przedstawiciela Prezydenta Miasta Szczecin – dyrektora Wydziału Urbanistyki i Administracji Wiesławę Rabińską, Bożenę Licht-Przeworską i Joannę Wawryniuk-Barańską z Kancelarii Radców Prawnych

Licht&Przeworska oraz przedstawiciela Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa inż. Józefa Kluskę – członka Prezydium Krajowej Rady.

Przewodniczącym Zjazdu wybrano Kazimierza Mateckiego, a w skład Prezydium weszli: Anna Nagórka, Elżbieta Janczyńska, Ryszard Grzybowski oraz Adrian Jarošek. Po wystąpieniach gości delegaci wybrali Komisję Mandatową, przyjęli porządek obrad wraz z regulaminem oraz wybrali poszczególne komisje zjazdowe. Następnie przystąpiono do części sprawozdawczej. Sprawozdania z działalności Rady oraz Organów Izby za 2018 rok zostały zatwierdzone. Działania organów statutowych zostały ocenione pozytywnie, Radzie Okręgowej jednogłośnie udzielono absolutorium na 2018 rok. Zjazd przyjął budżet na rok bieżący.

Podczas Zjazdu przeprowadzono także wybory uzupełniające do organów Izby – Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej oraz Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego. Nowym rzecznikiem został Robert Wyrostkiewicz, a nowym sędzią Andrzej Brodowski. Zjazd zakończyła dyskusja nad wolnymi wnioskami.

Opracowała Ilona Nehyba, fot. Ilona Nehyba

Joanna Wawryniuk-Barańska

Kolejna nowelizacja Prawa budowlanego?

12 kwietnia 2019 roku został opublikowany projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw. Autorem projektu z 8 kwietnia 2019 roku jest Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju.

Zgodnie z treścią uzasadnienia projektu, nadrzędnym celem wprowadzanych zmian jest konieczność uproszczenia i przyspieszenia procesu inwestycyjno-budowlanego oraz zapewnienie większej stabilności podejmowanych w nim

rozstrzygnięć. Z tego względu projekt przewiduje szereg zmian, w tym m.in.:

1. podział projektu budowlanego na projekt zagospodarowania działki lub terenu, projekt architektoniczno-budowlany oraz projekt techniczny (w celu wyraźnego rozdzielenia zakresów odpowiedzialności projektanta oraz organów administracji);
2. rezygnację z konieczności występowania do ministra o upoważnienie w celu udzielenia odstępstwa od

- przepisów techniczno-budowlanych dla budynków (w celu skrócenia czasu oczekiwania na postanowienie);
3. wyraźne wskazanie jakie roboty budowlane wymagają dokonania zgłoszenia zamiast uzyskania pozwolenia na budowę (w celu uproszczenia konstrukcji przepisów);
 4. zmniejszenie liczby egzemplarzy projektów – z czterech do trzech – załączanych do wniosku o pozwolenie na budowę (w celu uproszczenia obowiązków uczestników procesu inwestycyjno-budowlanego);
 5. wprowadzenie granicznego pięcioletniego terminu dla stwierdzenia nieważności decyzji pozwolenia na budowę i decyzji o pozwoleniu na użytkowanie (w celu zażegnania stanu niepewności prawnej);
 6. skuteczne egzekwowanie obowiązku podłączenia budynku do sieci ciepłowniczej, wprowadzenie kary dla przedsiębiorców zarządzających siecią za każdy dzień

zwłoki w wydaniu warunków przyłączenia do sieci oraz zakaz pobierania przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne opłat za wydawanie warunków technicznych przyłączenia do sieci (w celu realizacji rządowego programu „Czyste Powietrze”);

7. uproszczenie procedury legalizacji samowoli budowlanych.

Oczywiście wymienienie powyżej planowanych zmian ma jedynie na celu zasygnalizowanie w jakim kierunku zmierza ustawodawca i nie wyczerpują w pełni wszystkich propozycji zawartych w projekcie ustawy. Obecnie projekt został przesłany do konsultacji. Warto się z nim zapoznać, aby w ramach samorządu zawodowego inżynierów budownictwa zgłosić ewentualne uwagi bądź propozycje, zanim projekt zostanie skierowany do Sejmu.

Opracowała radca prawny Joanna Wawryniuk-Barańska

Jacek Cieślak

Działalność Koła Seniorów

W sprawozdaniu z działalności Okręgowej Rady Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Szczecinie w 2018 roku, przedstawionym na XVIII Zjeździe Sprawozdawczym, podano informację dotyczącą składu osobowego czynnych członków Izby, według stanu na dzień 31 grudnia 2018 r.

Spośród 5417 ogólnej liczby członków Izby, 23,65% stanu osobowego stanowili inżynierowie budownictwa w wieku powyżej 65 lat. Oznacza to, że na koniec 2018 roku, w naszej Okręgowej Izbie zarejestrowanych było 1281 osób, które można zaliczyć do grona seniorów, na podstawie kryterium wiekowego przyjętego w sprawozdaniu z działalności naszego Koła Seniorów za 2018 rok. Liczba seniorów zrzeszonych w naszej Izbie świadczy o tym, że pomimo osiągnięcia wieku emerytalnego, wielu inżynierów budownictwa, zamieszkałych na terenie województwa zachodniopomorskiego, nadal wykonuje czynnie zawód inżyniera budownictwa, służąc społeczeństwu swoją wiedzą, umiejętnościami i doświadczeniem zawodowym. Uwzględniając przy tym fakt, że wraz z upływem lat każdy z nas nie tylko zwiększa swoje zawodowe doświadczenia, ale także wzbogaca się w tzw. ogólną mądrość życiową, trzeba stwierdzić, że tak liczne grono seniorów, jakie uczestniczy obecnie w naszej Izbie, stanowi niewątpliwie cenny potencjał intelektualny, który należy właściwie doceniać. Jest więc sprawą niezmiernie istotną, aby należycie dbać o ten wielki kapitał intelektualny, wspierać go możliwie jak najskuteczniej i wykorzystywać w każdy możliwy sposób w działaniach prowadzonych przez naszą Izbę.

Podstawowe zadania Koła Seniorów zostały ustalone w Regulaminie Koła Seniorów, zatwierdzonym przez Prezydium Okręgowej Rady z dnia 17 lipca 2018 r. Należą do nich m.in.: analiza zgłaszanych przez członków naszej Izby zagadnień związanych z wykonywaniem zawodu inżyniera budownictwa, pomoc w rozwiązywaniu problemów

występujących pomiędzy członkami oraz pomiędzy osobami sprawującymi samodzielne funkcje techniczne w budownictwie a innymi stronami biorącymi udział w procesach budowlanych. Ważnym elementem zadań Koła Seniorów jest organizowanie spotkań integracyjnych członków naszej Izby, szkoleń i prelekcji, wycieczek zawodowych na najciekawsze budowle realizowane w naszym województwie, utrzymywanie dobrych relacji pomiędzy członkami, ze szczególnym uwzględnieniem zaangażowania osób w starszym wieku.

Wydaje się, że rozwijając podstawowe tezy, określone w regulaminie, należałoby uwzględnić także w programie działania Koła Seniorów następujące zagadnienia:

- Współpraca pomiędzy doświadczonymi inżynierami-seniorami w poszczególnych specjalnościach budowlanych a młodymi kadrami inżynierskimi, rozpoczynającymi dopiero zawód inżyniera budownictwa na etapie odbywania stażu zawodowego oraz w pierwszych latach po uzyskaniu uprawnień budowlanych.
- Współpraca z organami samorządu terytorialnego, zwłaszcza z pełnomocnikiem Prezydenta Miasta do spraw współpracy senioralnej.
- Uczestnictwo w spotkaniach regionalnych z przedstawicielami administracji terenowej i nadzoru budowlanego.
- Zgłaszanie wniosków i postulatów zmierzających do integracji środowiskowej inżynierów budownictwa.
- Zgłaszanie propozycji zmian w obowiązujących aktach ustawowych związanych z problematyką budownictwa.
- Wprowadzenie na stronie internetowej zachodniopomorskiej Izby listy rzeczoznawców i specjalistów branżowych w poszczególnych specjalnościach (listy tego rodzaju stanowią element składowy większości portali internetowych okręgowych izb inżynierów budownictwa).

*mgr inż. Jacek Cieślak
Przewodniczący Koła Seniorów*

Szkoleniowcy/doradcy ATLAS

ATLAS – budujemy jutro

Firma Atlas to obecnie największy producent wyrobów chemii budowlanej w Polsce, będący niekwestionowanym liderem na tym rynku. Oferta ATLAS-u obejmuje kompleksowy asortyment wyrobów budowlanych pozwalający na budowę lub remont budynków mieszkalnych, użyteczności publicznej i obiektów przemysłowych. Dzięki ponad 25-letniemu doświadczeniu w projektowaniu, produkcji i zastosowaniu swoich wyrobów ATLAS oferuje dziś materiały budowlane zapewniające najwyższą jakość, trwałość i bezpieczeństwo. W ofercie firmy są zarówno wyroby dedykowane profesjonalistom szukającym rozwiązania trudnych problemów, jak i amatorom drobnych prac remontowych. Odpowiadają one także aktualnym trendom rynkowym i potrzebom architektów, wykonawców i inwestorów.

Od betoniarki po tytuł lidera rynku

Firma ATLAS powstała w 1991 roku dzięki pasji trzech łódzkich inżynierów, których celem była zmiana oblicza polskiego rynku budowlanego. Podobnie jak w pierwszych latach działalności, tak i dziś, misją firmy jest dostarczanie na rynek innowacyjnych rozwiązań z dziedziny chemii budowlanej, a także ułatwienie pracy wykonawców oraz poprawa komfortu użytkowników budynków. Rozwój produktów i technologii ich produkcji był zawsze jednym z filarów działalności firmy. Dlatego też tak ważną rolę w jej strukturach zajmują laboratoria rozwojowo-badawcze wyposażone w nowoczesne urządzenia pomiarowe. Zatrudnieni w nich eksperci w dziedzinie chemii, inżynierii chemicznej i budownictwa na co dzień pracują nad projektowaniem nowych, pionierskich rozwiązań.

Grupę ATLAS stanowi dziś 20 podmiotów gospodarczych zlokalizowanych w Polsce, a także na Białorusi, w Rumunii i na Łotwie, które zatrudniają łącznie ponad 2500 osób. Należą do nich przede wszystkim zakłady produkujące wyroby chemii budowlanej oparte na różnorodnej bazie chemicznej – m.in. wyroby cementowe, gipsowe, bitumiczne czy epoksydowe. Duża różnorodność produktowa i specjalizacja poszczególnych podmiotów sprawia, że Grupa ATLAS oferuje najszerszy asortyment wyrobów budowlanych najwyższej jakości, pozwalający na realizację każdego

etapu inwestycji budowlanej. W skład Grupy wchodzi również podmioty dostarczające surowce do produkcji wyrobów chemii budowlanej – piasek kwarcowy, gips i anhydryt, wydobywane w kopalniach odkrywkowych i głębinowych, a także perlit ekspandowany. Dostęp do własnej bazy surowców wyróżnia Grupę pośród innych tego typu podmiotów działających na polskim rynku. Własna baza surowców pozwala także na sprawowanie kontroli nad utrzymaniem jakości wyrobów. Integracja producentów surowców wewnątrz Grupy umożliwia ponadto prowadzenie zrównoważonej gospodarki dostępnymi zasobami oraz bezpieczne i odpowiedzialne korzystanie z zasobów bogactw naturalnych.

Anna Durajska odbiera nagrodę BUDOWLANA MARKA ROKU 2018

Skuteczne funkcjonowanie Grupy wspierają ponadto inne podmioty: firma spedycyjno-transportowa oraz dystrybutor energii elektrycznej i gazu ziemnego. Ważnym, wchodzącym w skład Grupy ogniwem, jest także Fundacja Dobroczynności ATLAS. Działająca nieprzerwanie od 1996 roku instytucja udziela pomocy materialnej najbardziej potrzebującym osobom. Poprzez wieloletnią działalność Fundacji, Grupa ATLAS realizuje cele prospołeczne wpisane w strategię firmy. Wartość pomocy udzielonej dotychczas przez Fundację Dobroczynności ATLAS sięga niemal 72 mln złotych.

Działalność Grupy poza granicami kraju dotyczy dziś głównie zakładów produkcyjnych zlokalizowanych na

Białorusi i w Rumunii. W obu tych krajach produkty Grupy ATLAS cieszą się zaufaniem wykonawców i konsekwentnie zdobywają rynek – głównie za sprawą ich jakości oraz doświadczeniu firmy w produkcji i stosowaniu wyrobów chemii budowlanej. Produkty Grupy ATLAS eksportowane są także na najważniejsze europejskie rynki – m.in. do Niemiec, Wielkiej Brytanii, Czech, Słowacji, Rosji, na Ukrainę, do Mołdawii oraz krajów bałtyckich i skandynawskich, a także na rynki azjatyckie, do Kazachstanu czy Mongolii.

Dialog z rynkiem

Nieodłącznym aspektem działalności ATLAS-u jest komunikacja i wsparcie wykonawców w rozwiązywaniu problemów, jakie pojawiają się podczas procesu budowlanego. Jako marka przyjazna fachowcom, ATLAS od wielu lat dokłada wszelkich starań, by umożliwić im podnoszenie kwalifikacji budowlanych. W tym celu niemal nieustannie organizuje szkolenia prowadzone przez kadrę wykwalifikowanych trenerów, co w połączeniu z faktem, iż ATLAS skupia ok. 70 000 wykonawców, pozwala na skuteczny dialog oraz umacnia relację i wymianę doświadczeń branżowych. Dodatkowym elementem wspierającym rozwój kompetencji polskich fachowców jest wydawany bezpłatnie magazyn „ATLAS fachowca” oraz Program Certyfikacji Fachowców. Wszystkie te elementy wpisują się w odpowiedzialny społecznie sposób prowadzenia biznesu.

Z troską o środowisko

Zagadnienia związane ze środowiskiem, zajmujące istotne miejsce w strategii odpowiedzialnego biznesu firmy, są obecne na każdym etapie działalności firmy. Bogate zaplecze surowcowe, dające firmie dużą gospodarczą niezależność i dodatkowo właściwą kontrolę nad całym procesem produkcyjnym, jest obszarem szczególnej troski o zachowanie równowagi ekosystemów w miejscach wydobywania. Procesy produkcyjne w zakładach poddawane są ciągłemu monitoringowi w zakresie zużycia zasobów naturalnych i energii, poziomu emisji zanieczyszczeń do powietrza, wytwarzania odpadów i ścieków przemysłowych. Projektowanie wyrobów i kierowanie ich do rynkowej oferty związane jest ze świadomym doбором surowców i drobiazgową kontrolą jakości, co w rezultacie decyduje o bezpieczeństwie produktów dla użytkowników i środowiska. Dbając o środowisko ATLAS zdecydował się dokonać kompleksowej oceny oddziaływań środowiskowych swoich wyrobów, uwzględniając każdy etap ich życia – od transportu surowców, przechodząc przez cały proces produkcyjny, późniejszy transport, montaż, użytkowanie, konserwację, demontaż po zakończeniu użytkowania i ewentualny sposób utylizacji. Dla kilku kluczowych grup produktowych, zgodnie z wymaganiami normatywnymi, opracowano deklaracje środowiskowe III typu.

Działalność społeczna, aktywność marketingowa, a przede wszystkim ogromny wkład w polską gospodarkę, sprawiły, że firma ATLAS była wielokrotnie wyróżniana licznymi nagrodami. W 1993 roku otrzymała prestiżową nagrodę

„Teraz Polska”, która w znaczący sposób przyczyniła się do rozwoju jej biznesu, a w 2002 roku Grupa otrzymała Nagrodę Gospodarczą Prezydenta RP.

Na szczególną uwagę zasługują godła i certyfikaty Quality International, przyznawane nie tylko za produkty, ale też sposób zarządzania biznesem oraz budowanie wizerunku marki. Ponadto od 2005 roku firma rokrocznie otrzymuje tytuły Superbrand i Budowlana Marka Roku. W tych konkursach wielokrotnie nagradzane były także poszczególne kategorie produktowe – fugi, kleje do płytek oraz kompleksowe systemy ociepleń. Najważniejsze są jednak wyróżnienia przyznawane na podstawie niezależnych badań rynkowych, takie jak tytuł Marka Najbardziej Przyjazna Fachowcom, które świadczą o bliskiej współpracy partnerskiej i zaufaniu ze strony wykonawców.

Mecenas kultury i sponsor Kamila Stocha

ATLAS to z jednej strony najsilniejsza marka budowlana w Polsce, a z drugiej, firma zaangażowana społecznie w wielu obszarach – od aktywnego wsparcia wydarzeń kulturalnych, po sponsoring najlepszego polskiego skoczka narciarskiego Kamila Stocha, który z logo ATLAS-u na kasku wskakuje na najwyższe stopnie podium od 2015 roku. Działania te stanowią nie tylko uzupełnienie podstawowej działalności firmy, ale przynoszą długofalowe korzyści i pozwalają dotrzeć do różnorodnych grup docelowych. Pokazują także, że firma jest aktywnym i twórczym uczestnikiem życia społecznego oraz działa w myśl zasady not-only-for-profit – część swoich środków finansowych reinwestuje w cele nie służące maksymalizacji zysków.

ATLAS wspiera Kamila Stocha ponad 4 lata

Wzór godny naśladowania

Pasja właścicieli, wspierana przez zaangażowanie ludzi tworzących firmę, niezwykła dbałość o jakość oferowanych wyrobów, nieustanne wsparcie fachowców i prowadzenie biznesu w sposób zrównoważony i odpowiedzialny sprawiły, że ATLAS należy dziś do najsilniejszych i najbardziej rozpoznawalnych polskich marek. Jest też synonimem jakości, trwałości i profesjonalizmu, co zostało poparte wyjątkową znajomością rodzimego rynku budowlanego.

Edmund Tumielewicz

XXXIV Ogólnopolskie Warsztaty Pracy Projektanta Konstrukcji

Od 5 do 8 marca 2019 roku odbyły się w Szczyrku XXXIV Ogólnopolskie Warsztaty Pracy Projektanta Konstrukcji pod hasłem: „Innowacyjne i współczesne rozwiązania w budownictwie”. BUDOWNICTWO OGÓLNE.

Organizatorem tegorocznych warsztatów był Oddział Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa w Bielsku-Białej przy współpracy z Oddziałami w Gliwicach, Katowicach i Krakowie.

W warsztatach wzięło udział około czterystu uczestników. W ośmiu sesjach tematycznych zaprezentowanych zostało ponad trzydzieści wykładów problemowych, które zostały tradycyjnie opublikowane w formie papierowej w trzech tomach. W czwartym tomie natomiast zamieszczono artykuły prezentujące partnerów i niektórych spośród czterdziestu ośmiu wystawców warsztatów.

Warsztatom towarzyszyła także ekspozycja firm, zorganizowana w „Salonie Wystawców”, podczas której prezentowane były najnowsze rozwiązania projektowe, materiałowe i technologiczne.

Wiodącą tematyką tegorocznych warsztatów były konstrukcje murowe, w tym także ściany wypełniające szkielet

żelbetowy, mury skrępowane, nowoczesne typy zbrojenia i akcesoriów do wznoszenia konstrukcji murowych oraz problematyka projektowania konstrukcji murowych z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe.

Poza tegoroczną tematyką przewodnią nie zabrakło również wykładów dotyczących konstrukcji żelbetowych. Jeden z wykładów poświęcony został projektowaniu stropów z betonu lekkiego.

Oddzielna sesja dotyczyła konstrukcji drewnianych. W ramach tej sesji wygłoszono wykład o współczesnych rozwiązaniach więźb dachowych i dachów płaskich. Inny z referatów dotyczył konstrukcji drewniano-kompozytowych. Uczestnicy mieli również możliwość wysłuchania wykładu poświęconego nowoczesnym złączom i łącznikom stosowanym w tych konstrukcjach.

Problematyka zaprezentowana podczas warsztatów stanowi doskonałe źródło podnoszenia wiedzy zawodowej inżynierów budownictwa, a materiały dydaktyczne, stanowiące kompendium wszystkich omówionych zagadnień, ułatwiają wykorzystanie prezentowanych rozwiązań i technologii w codziennej praktyce zawodowej.

Opracował mgr inż. Edmund Tumielewicz

Milena Iwanek

Targi BUDMA 2019

13 lutego br. dwudziestu przedstawicieli Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z Koszalina udało się do Poznania, aby odwiedzić Międzynarodowe Targi Budownictwa i Architektury BUDMA.

Tegoroczna edycja Targów BUDMA odbyła się w dniach 12–15 lutego 2019 roku. Patronat honorowy nad wydarzeniem sprawowała Polska Izba Inżynierów Budownictwa.

W tym roku podczas targów zaprezentowało się 1000 wystawców, zarówno z Polski, jak i zagranicy, umożliwiając przeszło 50 tys. odwiedzającym zapoznanie się z najnowszą ofertą produktową, technologiczną i usługową z szeroko rozumianej branży budowlanej.

Tradycyjnie, podczas targów, oprócz części wystawienniczej, odbyło się wiele imprez towarzyszących, między innymi konferencje oraz spotkania z autorytetami branży budowlanej, podczas których można było poszerzyć swoją wiedzę merytoryczną. Jednym z nich był zorganizowany 13 lutego przez Wielkopolską Izbę Dzień Inżyniera Budownictwa, podczas którego uczestnicy mogli wysłuchać podsumowania Roku Inżyniera Budownictwa w Polsce, dokonanej przez mgr. inż. Włodzimierza

Szymczaka, prezydenta ECCE do 2018 roku. Ponadto, podczas wydarzenia swój wykład na temat samorządu zawodowego inżynierów budownictwa wygłosiła dr hab. Joanna Smarż., a prof. dr hab. inż. Adam Podhorecki omówił problematykę kadr oraz zatrudniania w sektorze budownictwa. Nie zabrakło także paneli poświęconych popularnym zagadnieniu BIM oraz tematyce odnawialnych źródeł energii.

Kolejnym, niezwykle ważnym wydarzeniem towarzyszącym tegorocznej edycji targów była trzecia odsłona Forum Gospodarczego Budownictwa „Build4Future”, które rozpoczęło się 11 lutego, jeszcze przed oficjalnym otwarciem targów. W pięciu interesujących debatach wzięło udział grono ekspertów, między innymi przedstawiciele ministerstw oraz izb zawodowych i branżowych stowarzyszeń. Naszą Izbę reprezentował Honorowy Przewodniczący Rady Okręgowej, prof. dr hab. inż. Zygmunt Meyer – wiceprezydent Europejskiej Rady Izb Inżynierskich, będący prelegentem podczas panelu dyskusyjnego zatytułowanego: „Eksport i współpraca międzynarodowa”.

Opracowała Milena Iwanek

Milena Iwanejko

Polecamy...

Szczególnie rekomendujemy majowe wydanie miesięcznika (05/2019) **„Inżynieria i budownictwo”**, w którym został zamieszczony cykl artykułów prezentujących prace naukowców z Wydziału Budownictwa i Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Pierwszy z nich, zatytułowany: *„Nowoczesny kompleks usługowy POSEJDON w Szczecinie”*, autorstwa Ewy Figiel, Doroty Leciej-Pirczewskiej oraz Macieja Pirczewskiego przedstawia kulisy realizacji największego w Polsce budynku o małym zużyciu energii (NZEB – Nearly Zero Emission Building). W obiekcie zaprojektowana została okazała część biurowa, licząca niemal 20 000 m² (3 500 m² na jednym poziomie), dwupoziomowy parking podziemny na 300 samochodów i 100 rowerów, w którym nie zabrakło także myjni samochodowej oraz 10 stanowisk do ładowania pojazdów elektrycznych. Oprócz powierzchni biurowych, w budynku powstanie także centrum kongresowe oraz dwa hotele skupiające ponad 250 pokoi oraz taras widokowy o powierzchni 600 m², zlokalizowany na dachu budowli. Generalnym wykonawcą tej imponującej, nowoczesnej i ekologicznej budowli jest CALBUD Sp. z o.o., inwestorem PORTO Sp. z o.o. – niestety Czytelnik nie ma możliwości uzyskania jakichkolwiek informacji na temat projektantów inwestycji, dzięki którym powstaje ta realizacja, ponieważ informacji tych nie zamieszczono w artykule.

Kolejne opracowanie pt. *„Wpływ domieszki napowietrzającej na podciąganie kapilarne w elementach betonowych”* skupia się na praktycznej analizie zjawisk zachodzących w betonie, dokonanej na podstawie wykonanych badań eksperymentalnych. Autorki tekstu Halina Garbalińska oraz Monika Olejnik dowodzą, że najkorzystniejsze wyniki przewodności cieplnej betonu osiąga się stosując odpowiednio dobrane kruszywo lekkie oraz dokładnie dobraną ilość domieszki napowietrzającej. W czasopiśmie opublikowano także opracowanie Alicji Sołowczuk, pt. *„Skuteczność konstrukcji kratowych zbudowanych nad drogą ekspresową S3 na trasach przelotu nietoperzy”*. W artykule autorka omawia konstrukcję bramową zaprojektowaną i wybudowaną z uwagi na trasy przelotów nietoperzy, będących pod ochroną nad drogą S3, uwzględniającą charakterystykę i właściwości lokalizacji oraz najczęstszych tras przelotów nietoperzy znajdujących się nad Puszcza Bukową. Kolejny artykuł pt. *„Uspokojenie ruchu uzyskane dzięki synergii zarządzania prędkością i zagospodarowania otoczenia drogi”* opracowany przez szczecińskich naukowców: Dominikę Kacprzak i Alicję Sołowczuk, porusza zagadnienie poprawy bezpieczeństwa w ruchu drogowym, na przykładzie nadmorskiego pasa drogi wojewódzkiej prowadzącej nad morze, a dokładnie fragmentu drogi DW107 w rejonie Wrzosowa, charakteryzującej się bardzo dużym natężeniem ruchu, zwłaszcza w okresie wakacyjnym. Poprawę bezpieczeństwa ruchu oraz zwiększenie prędkości ruchu uzyskano w tym przypadku poprzez budowę małego ronda przy wjeździe do wsi, wybudowanie pasa dzielącego oba kierunki ruchu oraz zastosowanie

jednostronnych szykan drogowych. Niezwykle istotną kwestię bezpieczeństwa pracy w sektorze budownictwa poruszyły w swoim opracowaniu Wiesława Cieślewicz oraz Aleksandra Barczyk, publikując na łamach miesięcznika artykuł pt. *„Mierniki oceny bezpieczeństwa pracy w przedsiębiorstwach budowlanych”*. Autorki wskazują, że najczęściej wykorzystywanymi miernikami warunków pracy są w dalszym ciągu tradycyjne mierniki stanu bhp, w tym także mający najpowszechniejsze zastosowanie wskaźnik wypadowości, co wynika z konieczności ich stosowania przez pracodawców.

Ostatni artykuł z cyklu prezentowanych w majowym wydaniu czasopisma pt. *„O działaniach szczecińskich studentów w oddziale Amerykańskiego Instytutu Betonu”* przedstawia działalność funkcjonującego od 14 maja 2018 roku oddziału American Concrete Institute (ACI), czyli studenckiego oddziału Amerykańskiego Instytutu Betonu przy Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym. Autorka tekstu Katarzyna Walder podkreśla, że oddział, którego opiekunką jest dziekan Maria Kaszyńska, jest pierwszym otwartym w Europie. Studenci, w ramach działania oddziału zajmują się opracowywaniem i rozpowszechnianiem standardów technologicznych, norm i wiedzy związanej z wykorzystaniem betonu. Aktywnie uczestniczą także w różnego rodzaju badaniach oraz z powodzeniem reprezentują szczecińską uczelnię w prestiżowych konkursach.

Zachęcamy również do zapoznania się z artykułem *„Badania ceglanych sklepień kosзовych”*, zamieszczonym w marcowym wydaniu **„Przeglądu Budowlanego”**. Autorzy publikacji: Rafał Nowak, Romuald Orłowicz, będący przedstawicielami Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie oraz Włodzimierz Bezpáłow z Uniwersytetu Politechnicznego w Sankt Petersburgu poruszają zagadnienie dotyczące sposobów napraw sklepień kosзовych, które w dzisiejszych czasach nie mają zastosowania w praktyce inżynierskiej, dostarczają jednak często wielu kłopotów przy naprawie już istniejących, których uszkodzenia najczęściej wynikają z degradacji zaprawy murarskiej, zarysowania oraz spękania.

Przypominamy o planowanym na 18 kwietnia 2019 roku wejściu w życie obowiązku zamawiającego do wystawiania e-faktur, które to przepisy prawa opisuje Dariusz Ziembiński na łamach czasopisma **„Wiadomości Projektanta Budownictwa”** (3/2019). Pozostając w tematyce informacji prawnych, polecamy lekturę kwartalnika **„Budownictwo i Prawo”** (1/2019), w którym zamieszczony został artykuł Joanny Smarż pt. *„Orzeczenie nakazu rozbiórki obiektu budowlanego”*. Autorka publikacji wskazuje na podstawy prawne nałożenia nakazu rozbiórki obiektu budowlanego, przytacza oraz omawia interpretację przepisów przez sądy administracyjne. W podsumowaniu podkreśla, że nadrzędnym celem nakazu rozbiórki jest przewrócenie obiektu budowlanego do stanu zgodnego z prawem, nie zaś karanie inwestora, w związku z tym nakaz ten powinien być orzekany tylko w wyjątkowych sytuacjach.

Opracowała Milena Iwanejko

STWÓRZ Z NAMI NIEPOWTARZALNE WNĘTRZE

Zachęcamy Państwa do zapoznania się z ofertą druku zdjęć i grafik, które w elegancki i nowoczesny sposób dodadzą charakteru aranżacji wnętrz w nowo powstających obiektach hotelowych, gastronomicznych, handlowych, biurowych i apartamentach mieszkalnych.

W swoich zasobach posiadamy bogate zbiory zdjęć (pejzaże, krajobrazy, zdjęcia marynistyczne, architektura miast) oraz grafik. W zależności od przeznaczenia oraz wysokości planowanego budżetu, doświadczony zespół specjalistów pomoże w doborze odpowiedniego podłoża do druku oraz graficznej obróbce materiałów zdjęciowych. Przy realizacji dużych projektów oferujemy również wykonanie dedykowanej sesji fotograficznej.

Proponowane formy dekoracji:

- **fotoobrazy** – druk na płótnie Canvas, naciągnięty na drewniany blejtram, lekka a zarazem trwała konstrukcja, nie wymagająca dodatkowej oprawy, nadająca nowoczesnego charakteru wnętrzu

- **fotoplakat** – druk na papierze satynowym o gramaturze 135 lub 200 g/m², uniwersalne i ekonomiczne rozwiązanie, nadające się do oprawy w dowolnie wybraną ramę
- **fototapeta** – tapeta ścienna, ciekawa forma aranżacji dużej przestrzeni
- **fotoboard** – dekoracja wykonana przy zastosowaniu lekkiej, uniwersalnej konstrukcji w postaci płyty PCV oklejonej zadrukowanym laminatem

Wysoka jakość materiałów i nowoczesny park maszynowy gwarantuje **wierne i żywe odwzorowanie kolorów** i druk w dowolnie wybranym formacie.

ZAPOL Sobczyk Sp.j. • al. Piastów 42, 71-062 Szczecin
+48 91 435 19 00 • biuro@zapol.com.pl • www.zapol.com.pl

fotoobraz

fotoboard

fototapeta

fotoplakat